

Moje rozhodnutí pro život s Ježíšem

Narodil jsem se mamce a tatkově, kteří vydali svůj život Kristu. Zanedlouho však nastala krize mezi mými rodiči, táta si našel jinou ženu, a tak se naši rozvedli. S mamkou jsme se přestěhovali do Nýrska.

Začal jsem chodit do školy, kde jsem nebyl moc oblíbený. Byl jsem tichý, nesmělý, s nikým jsem se moc nechtěl bavit. Hluboko uvnitř jsem však chtěl mít nějaké kamarády, ale snažil jsem se je získávat nesprávným způsobem, a tak jsem docílil spíše opaku. Občas jsem navštívil nedělní setkání křesťanů v Nýrsku. Věřil jsem, že Bůh je, ale spíše jsem to bral jako nějakou pohádku, neměl jsem s Bohem osobní vztah.

Tak to šlo až do osmé třídy. V té době na mě začalo působit, že se křesťané k sobě chovají jinak než nekřesťané. Byly to vztahy plné lásky, porozumění a mně to vrtalo hlavou. Srovnával jsem svůj život s tím jejich a chtěl jsem to taky. "Jestli je Bůh tak mocný, že dokázal změnit životy těchto lidí, tak určitě dokáže změnit i ten můj", uvažoval jsem a zanedlouho na křtu jedné sestry v Kristu zazněla výzva, že kdo chce přijmout Ježíše do svého života, může to učinit právě teď. Může jít dopředu.

Chtěl jsem mít jiný, lepší život, chtěl jsem zakoušet Boží lásku, chtěl jsem s Ním mít vztah. Šel jsem dopředu a řekl svou touhu Ježíši. Prosil jsem Ho za odpuštění všech svých hříchů a odevzdal jsem svůj život do Jeho rukou. Naplnil mě pokojem a radostí. Takovou radostí, kterou jsem ještě nikdy předtím neprožil. A od té doby Bůh začal pracovat na mém životě. Vztahy na základce se změnily k lepšímu, dokonce jsem začal chodit s nevěřící holkou. Tenhle vztah mě však izoloval od ostatních vztahů, včetně vztahu s Ježíšem. Bůh mi ukázal na mé sobectví a díky pozdější platonické lásce i na to, že mnohem důležitější je obsah než obal...

Rozhodl jsem se ke 100% vydání se Kristu. Dostaly se mi do rukou různé křesťanské knížky, které mi hodně pomohly na cestě za Pánem a od té doby mám v srdci touhu žít tak, aby se to Bohu líbilo - v poslušnosti, v lásce. Je to dobrá investice, protože Bůh se o mě stará a jsem mu vděčný, že se už netopím v sebelítosti a sobectví, ale zakouším Jeho blízkost.

David Kučera